

thi saa kan man skyde sig ind under, at man intet har. Jeg finder altsaa, at hvad jeg her har fremdraget, og hvad det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (P. Holm) før fremdrog, maa godtgøre, at Loven af 9de April 1891 er et Hastværksarbejde, og at det kunde have været ønskeligt, om de Herrer, der have vedtaget den, havde gennemtænkt Sagen lidt nøjere, før de lod den blive Lov. Naar der nu er fremkommet et Forslag, der gaar i Retning af at ændre den, vil jeg meget ønske, at vi i alt Fald kunde saa de værste Kanter i Loven ændrede, saa den kunde blive mere brugelig og mere tjenlig og tilfredsstillende saa vel for Ydere som for Nydere, end den hidtil har været.

P. Holm: Det ærede Medlem for Viborg Amts 3dje Valgkreds (Sloth) tog Anledning af mine Udtalelser til at holde et Foredrag, som det forekom mig, nærmest strejfede ind paa noget i Retning af en Valgtale, noget i Retning af en Tale til Valgerne oven i hans Valgkreds. Det er ikke saa sjældent, naar vi føre Forhandlinger her i Tinget, at Medlemmerne, jeg maa sige desværre, have et Øje ude i deres Valgkreds og tænke paa, hvad Valgerne hjemme mulig ville sige til dem paa Grund af deres Udtalelser, og hvad der kommer frem her i Tinget. Jeg tror nu, at det vilde være heldigt, om de Herrer vilde se lidt ud over deres Valgkreds, i det mindste en Gang inellem. Og jeg vil ogsaa sige til det ærede Medlem for Viborg (Sloth), at det interesserer mig mindre, hvad der foregaar i hans Valgkreds, hvorledes han staar sig med Socialdemokraterne derhjemme, hvorledes de søge at komme ham til Livs o. s. v. Hvad der interesserer mig, er, hvad der foreligger her i Tinget, og de Forhandlinger, der føres om det, som dette Lovforslag strejfer ind paa, og jeg er saa heldig at kunne henvisse til et autentisk Dokument, til en afgiven Betænkning, hvor mit principale Standpunkt er udviklet. Jeg tvivler om, at det ærede Medlem er i Stand til at dokumentere, hvad han har talt om hjemme i sin Valgkreds, og som han kun har dokumenteret ved at tale om en Journalist, der har været derovre. Men, som sagt, det er af mindre Betydning. Naar det ærede Medlem siger, at jeg meget godt ved, at Socialdemokraterne ere imod alt kommunalt Selvstyre, saa vil jeg anbefale ham at staffe sig lidt nøjere Kundskab om, hvad Socialdemokraterne ville og mene i principiel Henseende, før han atter holder Foredrag her om, hvad Socialdemokraterne ville. Han vilde da ikke være i Stand til offentlig at fremsætte, at Socialdemokraterne

ere imod Selvstyre, thi naar han læser det Lovforslag, der her er Tale om, og naar han saa hører, jeg her staar og støtter det, vil han netop derved saa et Vidnesbyrd om, at jeg er stemt for kommunalt Selvstyre, idet jeg fuldstændig vil overdrage Styrelsen af dette Anliggende til de kommunale Autoriteter og blot forlanger, at Statskassen skal betale de Penge, som jeg vil tillade Kommunerne at administrere. Er det at være imod Selvstyre, at man overlader alt til Kommunerne og kun forlanger, at Staten skal give Pengene til det, som Kommunerne saa Lov til at administrere? Det ærede Medlem vil aldrig kunne bebrejde mig, at jeg er imod Selvstyre, naar han tænker sig en lille Smule om. Nej, der kunde have været meget mere Anledning for mig til forleden at tale om, at han og hans Meningsfæller ere imod Selvstyre, da de kom frem med Forslag om at lade 2½ Million rulle ud af Statskassen over til Amtskommunerne, uden at det blev sagt, hvortil de skulde anvendes, uden at binde dem til noget bestemt. Man sagde blot: Vær saa god, her have 3 2½ Million, men, som den ærede Finansminister gjorde opmærksom paa, talte man ikke om, hvem der skulde have Indseende med, hvorledes Pengene skulde benyttes, eller om, at de skulde anvendes til bestemte Formaal. Det holder jeg ogsaa paa, at Formaalet for Pengenes Anvendelse skal være givet, men jeg har ingen Sinde udtalt mig for at borttage det kommunale Selvstyre, som jeg ligesom det ærede Medlem anser for gavnligt indtil en vis Grænse. Jeg er derimod ganske vist imod et Princip, som gaar ud paa at knibe fra dem, der i Forvejen intet have, og hos hvem der derfor ikke er noget at knibe fra. Det ærede Medlem kom med den gamle Tale om Hjælp til Selvhjælp. Hvis det ærede Medlem havde været her, da Alderdomsunderstøttelsesloven blev forhandlet, saa vilde han have vidst, at de fleste Medlemmer her i Tinget, tror jeg at turde sige, og jeg tror ogsaa at turde sige Regeringen, ere komne til Erkendelse af, at man ikke med Retfærdighed kan hævde det Standpunkt, at der skal finde Selvhjælp Sted, for at der kan gives Hjælp, et Standpunkt, som det ærede Medlem endnu synes at staa paa. Man er dog kommen saa vidt i Erkendelsen af Humanitetens Fordringer, at man maa sige til sig selv, at naar en Mand har arbejdet hele sit Liv igennem indtil sit 60de Aar, saa har han dog — selv om han ikke har været i Stand til at opspare sig Kapital paa Grund af den ringe Løn, han har